Ordinary World (I)

On Octombrie 30, 2017

Învață să descoperi lumea în care trăiești, acordându-i sensul de „experiență interioară" prin intermediul vocii din off.

Am început jocul ăsta straniu de căutare, de așteptare și de programare a evenimentelor ce trebuiau să mi se întâmple, prelungit până la exasperare de tabloul unui *ordinary world* , din pricina unui motiv de contrast înalt care își ascundea vina: între nebunia înțeleasă ca o răzvrătire și ieșirea din tiparele obișnuite de gândire. *„I won't cry for yesterday."*

Era un prilej de exploatare a propriei memorii, o culminare a căutării vederii pierdute și a regăsirii privirii interioare, despre cele ce nu se spun dar se simt ca o copleșire completă, se transmit ca printr-un har dumnezeiesc care este farmec și otravă totodată, căci cu ele și prin conținutul lor se curăță rănile vechi și se deslușește viața. *„I learned to survive."*

Așa și acum. Adesea, gândindu-mă la ceea ce trebuie să fac ziua următoare, sfârșesc mai mereu întors cu fața către ceea ce simt în relație cu tot ce mi se întâmplă, când totul este sub semnul întrebării, luptă, aventură, meditație, fugă, evadare oarbă, sub purtarea de grijă a unui Dumnezeu care nu încetează să se minuneze de capacitățile cu care el însuși m-a înzestrat. Frumusețea acestui fenomen de frontieră între cer și pământ, între psihologie și credință, este ireproșabilă, chiar dacă frumusețea unui tablou și atmosfera pe care o degajă acesta în jur îi este superioară.

Deși răsfățat, în sens pozitiv de acest mare senior ce ține în balanță binele, sub forma unei apropieri de cele spirituale, o stare pe care psihologii o numesc reverie, o necesitate pe care francezii o numesc *Reconnaissance* , o calitate pe care sculptorii o numesc „mișcarea" formei imobile, încerc să mă deosebesc fundamental de ideea de înnoire neîntreruptă a vieții și să trec în subordinea unui alt mister, numit: clipa de față. *„What has happened to it all? Crazy someone say."*

Leadership: Trebuie să treci prin faza de testare a unei realități care te depășește prin complexitatea ei, ca să contribui la înțelegerea noțiunii de "împrejurare" pe care se întemeiază concepția ta despre o chemare mai înaltă?

Nu poți să participi la un concurs de împrejurări, cu toate tendințele tale de a submina regulile jocului din prelungirea unui mister al dumnezeirii, fior al unui sentiment necunoscut, gând interzis și plin de suspiciune, decât adâncindu-te într-un spațiu fără ieșire. Unde să funcționeze ideea de „deja vu", data de reacția creierului în fața unor experiențe noi și intense pe care nu le-ai mai trăit.

He left me in the vacuum of my heart , mai ales dacă aș admite că puterea Sa nemărginită, o realitate pentru care nu sunt pregătit să o accept cu totul, ascunde tendința unei incertitudini de nesuportat, inclusiv în privința unei anumite supralicitări a orientării filozofice în critica rațiunii pe care mi-am ales-o ca piatră de hotar, acceptată ca lucrare de artă și aproape pe punctul de a fi vândută la fier vechi.

A trăi într-o mare de incertitudine înseamnă să te gândești la o singură întrebare din diferite perspective și să dai un răspuns care nu lămurește nimic sau nu continuă să reverbereze în tine cu o infinită forță.

Iar când totul este sub forma unui joc, suspect ca o lipsă de curaj în a privi realitatea în față, ca atunci când ești în căutarea unui lucru imposibil de prezis, după ce ai trădat știința pornirilor spre exagerarea sentimentelor, dincolo de orice limite, rezultatul constă în "vânarea" detaliilor care te transformă într-un tip nonconformist și ezitant totodată.

Aspirația ta spre înțelegerea realității este manifestarea lui "Eu sunt" îndreptat înspre cele sfinte, care te face să recunoști că adesea răspunsul la întrebările evidente nu este cel presupus.

Eram altfel decât mi-au prezis evenimentele vieții, pe baza cărora îmi construisem o istorie, o galerie de tablouri în care sunt puține originale și multe copii. Gândurile cele mai puternice în replici, în ordinea relevanței și a calității pe care o promovează acceptarea unei situații fără cunoașterea detaliilor ascunse, se focalizau într-o direcție paralelă cu orizontala unei lumi dominate de manevrele unor alegeri făcute în grabă, apoi regretate. *„Somehow I have to find what I do not know where to look."*

Dimensiunea care mă limita, de care aparținea nivelul meu de comuniune cu Dumnezeu, această voce din off, părea a fi special concepută pentru o inducere în eroare, o ambiție epică înaintând la întâmplare, fără un sens precis, creându-se confuzii la nivel de nevoi, așteptări, emoții, o multitudine de efecte, de la cele mai naturale la cele mai extravagante aplecări și trăsături ale firii mele.

Clar este că nu eram pregătit să dau nas în nas cu adevărurile conturate în jurul unei interogații *"Where is the life that I recognize?"*, doar fiindcă mă credeam apt pentru o altă determinare a poziției mele în relație cu cele alternative, nu neapărat în valoare absolută. Un fior al transcendenței. În sfârșit o altă denumire pentru tenacitatea voinței de a trăi, al sensului de insuficiență sau nedeplinătate a Revelației, întocmai cum presupune și necesitatea de a adăuga la ele o zonă pe care mulți o numesc "capătul lumii" sau "drumul spiritual" îndreptat spre cele văzute doar de simțuri, nu și de rațiune.

Chemarea cea mai înaltă dintre toate, la fel ca și fericirea pe care viața ne-o scoate în cale, dar pe care deseori o ocolim, are particularitatea de a fi chintesența numeroaselor voci care spun „Nu sunt aici", dar de care ne agățăm cu nădejde în numele unei energii pozitive menite să ne îndrepte spre o direcție luminoasă.

Esența care te face unic este chemarea pe care ți-o asumi în realizarea unui plan mai înalt decât tine, al cărui scop este descoperirea lumii în care trăiești căruia trebuie să-i acorzi sensul de „experiență interioară" prin intermediul vocii din off.

Ordinary World capătă sensul de a asculta „părțile" implicate în procesul tău de cunoaștere și simțire, iar mai târziu primește o largă extindere în zona vieții cu intensități diferențiate în funcție de nivelul tău de percepție a tot ce vine de la un Dumnezeu care pare absent în realitatea palpabilă.

* Notă: Duran Duran - Ordinary World

Source: https://neculaifantanaru.com/ordinary-world.html